

ת"פ 16777/04/10 - מדינת ישראל נגד ס ש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16777-04-10 מדינת ישראל נ' ש

בפני כבוד השופטת הדסה נאור
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דניאל באר

המאשימה

נגד

ס ש ע"י ב"כ עו"ד זוהר ברזילי

הנאשם

גזר דין

במסגרת סכסוך עסקי בין הנאשם לבין חברת "בורגר ראנץ'" והזכין יגאל צרור, זי"ף הנאשם שני מסמכים, אותם הגיש לבית המשפט במסגרת ההליכים האזרחיים שהתנהלו בין הצדדים.

לאחר שמיעת הראיות הורשע הנאשם בעבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף, בידוי ראיות, שבועת שקר וניסיון לקבלת דבר במרמה, הכל כמפורט בהרחבה בהכרעת הדין.

הערכים החברתיים המוגנים, בהם פגע הנאשם, הינם זכויות הקניין של הפרט, ערכי השוק העסקי שתכליתם קיום יחסי אמון בין הצדדים וכן פגיעה בשלטון החוק, בכבודו ומעמדו של בית המשפט, סדרי המשפט וטוהר ההליך המשפטי.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין עבירות הזיוף והניסיון לקבלת דבר במרמה הינם נמוכים, במיוחד בהתחשב בכך שמעשיו של הנאשם לא צלחו. נסיבות ביצוען של עבירות בידוי ראיות ועדות השקר בבית המשפט, בהסתמך על המסמכים המזויפים, תוך ניסיון לקבל דבר במרמה, מקנות מימד חומרה מיוחד למעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית.

במסגרת הטיעונים לעונש העיד המתלונן - מר יגאל צרור, על הנזק הנפשי שנגרם לו כתוצאה מהגשת התביעה של הנאשם נגדו, במסגרתה הגיש את המסמכים המזויפים, מושא כתב האישום, והנזקים הכספיים שנגרמו לו כתוצאה מההליך האזרחי.

שני הצדדים אינם חלוקים על הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות ובהן חלוף הזמן של כ- 10 שנים מיום ביצוע העבירות ועד היום, כאשר המאשימה אישרה כי כתב האישום הוגש רק בשנת 2010 לאחר שבתחילה נגזז ונפתח רק

בעקבות ערר שהגיש המתלונן, שבעקבותיו הושלמה החקירה והוגש כתב האישום. כמו כן, הוסכם כי מדובר בנאשם כבן 73, נעדר הרשעות קודמות.

לטענת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. המאשימה ביקשה לאזן בין הנסיבות האישיות המוסכמות, בהם היעדר עבר פלילי וחלוף הזמן לבין חומרת המעשים והיעדר קבלת אחריות עליהם, ולמקם את הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בגבול התחתון של מתחם הענישה, קרי מאסר בפועל למשך 6 חודשים בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

מאידך, ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, הכוללות, מעבר לעובדות המוסכמות, גם את מצבו האישי, מצבו הרפואי - סובל ממחלת לב, סכרת, בעיות דם, לאחר תאונת דרכים, בעיות אורתופדיות, הכל כפי שעולה מאסופת המסמכים הרפואיים שהוגשה בעניינו - היותו אב לשני ילדים הסובלים ממחלות נפש, העובדה כי הוא ואשתו משמשים כאפוטרופסים על נכדם עקב מחלת הנפש בה לוקה בתו.

לטענתו, מתחם העונש בתיק זה נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ברף הנמוך, כאשר בעניינו של הנאשם יש להסתפק במאסר על תנאי לנוכח נסיבותיו האישיות.

עיון בפסיקה שהוגשה ע"י המאשימה ובפסיקה נוספת מלמד כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, כעתירת המאשימה.

בטרם נדרשתי לשאלה האם ניתן וראוי במקרה זה לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, הפניתי את הנאשם לקבלת חוו"ד הממונה על עבודות השירות אשר מצא כי הנאשם אינו מתאים להשמה בעבודות שירות בשל חוו"ד רופא לגבי מצבו הנפשי והבריאותי. לאחר קבלת חוות הדעת, טען ב"כ הנאשם כי רופא שב"ס הסתמך בחוות דעתו על ממצאי בדיקה שנערכה לנאשם במסגרת תיק תעבורה בתאריך 25.5.15 ולא בחן שוב את כשירותו, נכון להיום.

שקלתי האם יהיה זה נכון להפנותו פעם נוספת לקבלת חוות דעת ממונה עדכנית, אך לאחר ששקלתי בעניין ונוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם חלוף הזמן, מצאתי כי לא יהיה זה ראוי לנקוט בצעד זה.

עם זאת, איני סבורה שנוכח האמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות, יהיה זה ראוי להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, וזאת, בין היתר, מהטעם שיש בחלוף הזמן מאז ביצוען של העבירות ומהעובדה שהנאשם לא שב להסתבך בעבירות נוספות כדי להצביע על כך שהנאשם השתקם ושב לנהל אורח חיים נורמטיבי כפי שניהל טרם ביצוען של העבירות.

סעיף 40ד לחוק העונשין מאפשר לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם מקום שמצא בית המשפט שהנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם.

אני עושה, איפוא, שימוש בסמכותי, ע"פ סעיף 40ד לחוק העונשין וקובעת כי במקרה זה ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם, ככל שהעונש מתייחס לשלילת חירותו של הנאשם מטעמי שיקום.

בהתחשב בכל האמור לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי של 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע או כל עבירת מרמה במשך 3 שנים מהיום.

2. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪.

3. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן - מר יגאל צרור, בסך 10,000 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו עד לתאריך 1.12.16.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ו, 12 ספטמבר 2016, בנוכחות הצדדים.